

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2017/2395 RENDELETE

(2017. december 12.)

az 575/2013/EU rendeletnek az IFRS 9 nemzetközi pénzügyi beszámolási standard bevezetése által a szavatolótőkére gyakorolt hatás enyhítésére, valamint egyes, a közzszektorral szembeni, bármely tagállam pénznemében denominált kitétségek nagykockázat-vállalásként való kezelésére szolgáló átmeneti intézkedések tekintetében történő módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ⁽¹⁾,tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) 2014. július 24-én a Nemzetközi Számviteli Standardok Testülete közzétette az IFRS 9 Pénzügyi eszközök nemzetközi pénzügyi beszámolási standardot (a továbbiakban: IFRS 9). Az IFRS 9 célja a pénzügyi eszközökre vonatkozó pénzügyi beszámolás javítása az e területen a pénzügyi válság során felmerült problémák kezelése révén. Mindenekelőtt az IFRS 9 megfelel a G20-csoport által megfogalmazott azon célnak, hogy a pénzügyi eszközök várható hitelezési veszteségeinek megjelenítésére vonatkozóan nagyobb mértékben előretekintő modellt alkalmazzanak. Az IFRS 9 a pénzügyi eszközök várható hitelezési veszteségeinek megjelenítése tekintetében az IAS 39 nemzetközi számviteli standard helyébe lép.
- (2) A Bizottság az (EU) 2016/2067 bizottsági rendelettel ⁽⁴⁾ vezette be az IFRS 9-et. Az említett rendelet értelmében azon hitelintézetek és befektetési vállalkozások (a továbbiakban: intézmények), amelyek pénzügyi kimutatásaik elkészítéséhez a nemzetközi pénzügyi beszámolási standardokat (a továbbiakban: IFRS) alkalmazzák, a 2018. január 1-jén vagy azt követően kezdődő első üzleti évük kezdőnapjától kötelesek alkalmazni az IFRS 9-et.
- (3) Az IFRS 9 alkalmazása a várható hitelezési veszteségekre képzett céltartalékok azonnali, jelentős mértékű megnövekedését és ennek következtében az intézmények elsődleges alapvető tőkéjének hirtelen csökkenését eredményezheti. Jóllehet a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság jelenleg is foglalkozik a várható hitelezési veszteségekre képzett céltartalékok hosszabb távú szabályozásának kezelésével, az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletbe ⁽⁵⁾ átmeneti intézkedéseket kell bevezetni azon potenciálisan jelentős negatív hatás enyhítése érdekében, amelyet a várható hitelezési veszteségeken alapuló elszámolás fejthet ki az elsődleges alapvető tőkére.
- (4) Az Európai Parlament a „nemzetközi pénzügyi beszámolási standardokról: IFRS 9” című, 2016. október 6-i állásfoglalásában ⁽⁶⁾ egy fokozatosan bevezetendő rendszer létrehozására szólított fel, amely enyhítené az IFRS 9 új értékvesztési modelljének hatását.

⁽¹⁾ 2017. november 8-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽²⁾ HL C 209., 2017.6.30., 36. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2017. november 30-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2017. december 7-i határozata.

⁽⁴⁾ A Bizottság (EU) 2016/2067 rendelete (2016. november 22.) az 1606/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel összhangban egyes nemzetközi számviteli standardok elfogadásáról szóló 1126/2008/EK rendeletnek az IFRS 9 nemzetközi pénzügyi beszámolási standard tekintetében történő módosításáról (HL L 323., 2016.11.29., 1. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

⁽⁶⁾ A Hivatalos Lapban még nem tették közzé.

- (5) Amennyiben egy intézmény nyitómérlege az IFRS 9 alkalmazásának első napján az előző napi zárómérleghez viszonyítva az elsődleges alapvető tőke csökkenését mutatja abból adódóan, hogy megnövekszik a várható hitelezési veszteségekre képzett céltartalék, abba beleszámítva az azon pénzügyi eszközök élettartami várható hitelezési vesztesége tekintetében elszámolt veszteséget, amelyek az 1126/2008/EK bizottsági rendelet⁽¹⁾ melléklete (a továbbiakban: az IFRS 9-re vonatkozó melléklet) IFRS 9-re vonatkozó A. függelékének meghatározása szerint értékvesztettek, az intézmény számára lehetővé kell tenni, hogy egy meghatározott átmeneti időszak alatt az elsődleges alapvető tőkéjébe a várható hitelezési veszteségekre képzett megnövekedett céltartalék egy részét is beszámítsa. Ez az átmeneti időszak legfeljebb 5 évig tarthat, és 2018-ban kell elkezdődnie. A várható hitelezési veszteségekre képzett céltartalék azon részének, amely az átmeneti időszak alatt beszámítható az elsődleges alapvető tőkébe, idővel nullára kell csökkennie annak biztosítása érdekében, hogy az IFRS 9 az átmeneti időszak lejártának napját követő első naptól teljeskörűen végrehajtásra kerüljön. A várható hitelezési veszteségekre képzett céltartaléknak az elsődleges alapvető tőkére gyakorolt hatása nem semlegesíthető teljes mértékben az átmeneti időszak alatt.
- (6) Az intézményeknek el kell dönteniük, hogy alkalmazzák-e ezeket az átmeneti intézkedéseket, és erről értesíteniük kell az illetékes hatóságot. Az átmeneti időszakban lehetővé kell tenni az intézmények számára, hogy egy alkalommal megváltoztassák eredeti döntésüket, amelyhez az illetékes hatóság előzetes engedélye szükséges annak biztosítása érdekében, hogy az ilyen döntéseket ne szabályozási arbitrázs motiválja.
- (7) Mivel az IFRS 9 adott intézmény általi alkalmazása első napját követően a várható hitelezési veszteségekre képzett céltartalékok a makrogazdasági kilátások romlása miatt váratlanul megnövekedhetnek, az intézmények számára ilyen esetekben további kedvezményt kell nyújtani.
- (8) Az átmeneti intézkedések alkalmazása mellett döntő intézmények számára elő kell írni, hogy azon szabályozói tőkekövetelmények számítását, amelyekre a várható hitelezési veszteségekre képzett céltartalékok közvetlen hatással vannak, igazítsák ki annak biztosítása érdekében, hogy a tőkekövetelményeket illetően ne részesüljenek indokolatlan kedvezményben. Például a hitelkockázatra vonatkozó sztenderd módszer keretében a kitettséérték csökkentésére alkalmazott egyedi hitelkockázati kiigazítás mértékét csökkenteni kell egy, a kitettséérték növekedését eredményező tényezővel. Ezzel biztosítható lenne, hogy ne forduljon elő, hogy egyrészt az átmeneti intézkedések révén megnövekszik az intézmény elsődleges alapvető tőkéje, másrészt a kitettséérték is csökken.
- (9) Az e rendeletben meghatározott, az IFRS 9-re vonatkozó átmeneti intézkedések alkalmazása mellett döntő intézményeknek nyilvánosságra kell hozniuk – mind az említett átmeneti intézkedések alkalmazása esetén, mind pedig az azok alkalmazása nélkül fennálló – szavatolóítőkijüket, tőkemegfelelési mutatóikat és tőkeáttételi mutatóikat annak érdekében, hogy a nyilvánosság megállapíthassa az említett intézkedések hatását.
- (10) Helyénvaló továbbá átmeneti intézkedésekkel mentességet biztosítani azon nagykockázat-vállalási határérték alól, amely bizonyos tagállami, a közszektorral szembeni, bármely tagállam pénznemében denominált, hitelviszonyt megtestesítő kitétségekre vonatkozik. Ennek az átmeneti időszaknak 2018. január 1-jétől három évig kell tartania a 2017. december 12-én vagy utána felmerült ilyen típusú kitétségek ugyanakkor szerzett jogok tárgyaként kezelendők és azokat továbbra is részesíteni kell a nagykockázat-vállalásra vonatkozó mentességben.
- (11) Annak érdekében, hogy az e rendeletben szereplő átmeneti intézkedéseket 2018. január 1-jétől alkalmazni lehessen, ennek a rendeletnek az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon hatályba kell lépnie.
- (12) Az 575/2013/EU rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

⁽¹⁾ A Bizottság 1126/2008/EK rendelete (2008. november 3.) az 1606/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel összhangban egyes nemzetközi számviteli standardok elfogadásáról (HL L 320., 2008.11.29., 1. o.).

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 575/2013/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. A következő cikk kerül beillesztésre:

„473a. cikk

Az IFRS 9 bevezetése

(1) Az 50. cikktől eltérve és az e cikk (6) bekezdésében meghatározott átmeneti időszak végéig a következő intézmények beszámíthatják elsődleges alapvető tőkéjükbe az e bekezdéssel összhangban kiszámított összeget:

- a) azok az intézmények, amelyek az 1606/2002/EK rendelet 6. cikkének (2) bekezdésében meghatározott eljárással összhangban elfogadott nemzetközi számviteli standardoknak megfelelően készítik el beszámolójukat;
- b) azok az intézmények, amelyek e rendelet 24. cikkének (2) bekezdése alapján az 1606/2002/EK rendelet 6. cikkének (2) bekezdésében meghatározott eljárással összhangban elfogadott nemzetközi számviteli standardoknak megfelelően végzik az eszközök és a mérlegen kívüli tételek értékelését, valamint a szavatolótőke-elemek megállapítását;
- c) azok az intézmények, amelyek a 86/635/EGK irányelv szerinti számviteli standardoknak megfelelően végzik az eszközök és a mérlegen kívüli tételek értékelését, és amelyek a várható hitelezési veszteségekre vonatkozóan az 1606/2002/EK rendelet 6. cikkének (2) bekezdésében meghatározott eljárással összhangban elfogadott számviteli standardokban alkalmazottal azonos modellt alkalmaznak.

Az első albekezdésben említett összeget az alábbiak végösszegeként kell kiszámítani:

- a) az olyan kitétségek esetében, amelyeknek kockázati súlyozására a harmadik rész II. címének 2. fejezete vonatkozik, az alábbi képlet szerint kiszámított AB_{SA} összeg:

$$AB_{SA} = (A_{2,SA} + A_{4,SA} - t) \cdot f$$

ahol:

$A_{2,SA}$ = a (2) bekezdés szerint számított összeg;

$A_{4,SA}$ = a (3) bekezdés szerint számított összegek alapján a (4) bekezdés szerint számított összeg;

f = a (6) bekezdésben meghatározott, alkalmazandó tényező;

t = az elsődleges alapvető tőkének az $A_{2,SA}$ és az $A_{4,SA}$ összeg adóból való levonhatósága következtében történő növekedése;

- b) az olyan kitétségek esetében, amelyeknek kockázati súlyozására a harmadik rész II. címének 3. fejezete vonatkozik, az alábbi képlet szerint kiszámított AB_{IRB} összeg:

$$AB_{IRB} = (A_{2,IRB} + A_{4,IRB} - t) \cdot f$$

ahol:

$A_{2,IRB}$ = a (2) bekezdés szerint számított összeg az (5) bekezdés a) pontja szerint kiigazítva;

$A_{4,IRB}$ = a (3) bekezdés szerint számított – és az (5) bekezdés b) és c) pontja alapján kiigazított – összegek alapján a (4) bekezdés szerint számított összeg;

f = a (6) bekezdésben meghatározott, alkalmazandó tényező;

t = az elsődleges alapvető tőkének az $A_{2,IRB}$ és az $A_{4,IRB}$ összeg adóból való levonhatósága következtében történő növekedése.

(2) Az intézményeknek azon kitétségeikre, amelyeknek kockázati súlyozására a harmadik rész II. címének 2. fejezete vonatkozik, illetve azon kitétségeikre, amelyeknek kockázati súlyozására a harmadik rész II. címének 3. fejezete vonatkozik, az (1) bekezdés a) pontjában említett A_{2,SA} összeget, illetve az (1) bekezdés b) pontjában említett A_{2,IRB} összeget oly módon kell külön-külön kiszámítaniuk, hogy az e bekezdés a) és a b) pontjában említett összegek közül a nagyobbat veszik:

a) nulla;

b) az i. alpontnak megfelelően kiszámított összeg a ii. alpontnak megfelelően kiszámított összeggel csökkentve:

i. az 1126/2008/EK bizottsági rendelet mellékletében (a továbbiakban: az IFRS 9-re vonatkozó melléklet) foglalt IFRS 9 5.5.5. pontja szerint meghatározott, 12 havi várható hitelezési veszteség és az IFRS 9-re vonatkozó melléklet 5.5.3. pontja szerint meghatározott, az élettartami várható hitelezési veszteség tekintetében elszámolt veszteség összege, a 2018. január 1-jén vagy az IFRS 9 alkalmazása megkezdésének napján fennálló állapot szerint;

ii. a kölcsönöknek és követeléseknek, a lejáratig tartandó befektetéseknek és a tulajdonosi részesedést megtestesítő instrumentumoktól, illetve a kollektív befektetési formák befektetési jegyeitől vagy részvényeitől eltérő, az IAS 39 standard 9. bekezdésében meghatározott értékesíthető pénzügyi eszközöknek a kategóriájába sorolt pénzügyi eszközök értékvesztés miatti veszteségének az 1129/2008/EK bizottsági rendelet mellékletében foglalt IAS 39 standard 63., 64., 65., 67., 68. és 70. bekezdése szerint meghatározott teljes értéke a 2017. december 31-én vagy az IFRS 9 alkalmazásának megkezdését megelőző napon fennálló állapot szerint.

(3) Az intézményeknek azon kitétségeikre, amelyeknek kockázati súlyozására a harmadik rész II. címének 2. fejezete vonatkozik, illetve azon kitétségeikre, amelyeknek kockázati súlyozására a harmadik rész II. címének 3. fejezete vonatkozik, külön-külön kell kiszámítaniuk azt az összeget, amellyel az a) pontban említett összeg meghaladja a b) pontban említett összeget:

a) az adatszolgáltatás napján fennálló állapot szerint az IFRS 9-re vonatkozó melléklet 5.5.5. pontja szerint meghatározott 12 havi várható hitelezési veszteség és az IFRS 9-re vonatkozó melléklet 5.5.3. pontja szerint meghatározott, az élettartami várható hitelezési veszteség tekintetében elszámolt veszteség összege, ebbe nem számolva bele az azon pénzügyi eszközök élettartami várható hitelezési vesztesége tekintetében elszámolt veszteséget, amelyek az IFRS 9-re vonatkozó melléklet A. függelékének meghatározása szerint értékvesztettek;

b) a 2018. január 1-jén vagy az IFRS 9 alkalmazásának megkezdése napján fennálló állapot szerint az IFRS 9-re vonatkozó melléklet 5.5.5. pontja szerint meghatározott 12 havi várható hitelezési veszteség és az IFRS 9-re vonatkozó melléklet 5.5.3. pontja szerint meghatározott, az élettartami várható hitelezési veszteség tekintetében elszámolt veszteség összege, ebbe nem számolva bele az azon pénzügyi eszközök élettartami várható hitelezési vesztesége tekintetében elszámolt veszteséget, amelyek az IFRS 9-re vonatkozó melléklet A. függelékének meghatározása szerint értékvesztettek.

(4) Az intézményeknek azon kitétségeik esetében, amelyeknek kockázati súlyozására a harmadik rész II. címének 2. fejezete vonatkozik, amennyiben a (3) bekezdés a) pontjával összhangban meghatározott összeg meghaladja a (3) bekezdés b) pontjában meghatározott összeget, az A_{4,SA} összeget az említett összegek közötti különbségben kell megállapítaniuk; egyéb esetekben az A_{4,SA} összeget nullában kell megállapítaniuk.

Az intézményeknek azon kitétségeik esetében, amelyeknek kockázati súlyozására a harmadik rész II. címének 3. fejezete vonatkozik, amennyiben a (3) bekezdés a) pontjával összhangban, az (5) bekezdés b) pontjának alkalmazását követően meghatározott összeg meghaladja az említett kitétségek vonatkozásában a (3) bekezdés b) pontjában meghatározott, az (5) bekezdés c) pontjának alkalmazását követően kapott összeget, az A_{4,IRB} összeget az említett összegek közötti különbségben kell megállapítaniuk; egyéb esetekben az A_{4,IRB} összeget nullában kell megállapítaniuk.

(5) Az olyan kitétségek esetében, amelyeknek kockázati súlyozására a harmadik rész II. címének 3. fejezete vonatkozik, az intézményeknek a (2)–(4) bekezdést a következőképpen kell alkalmazniuk:

a) az A_{2,IRB} összeg kiszámításához az intézményeknek az e cikk (2) bekezdése b) pontjának i. és ii. alpontjával összhangban kiszámított minden egyes összeget csökkenteniük kell a 2017. december 31-én vagy az IFRS 9 alkalmazásának megkezdését megelőző napon fennálló állapot szerint a 158. cikk (5), (6) és (10) bekezdésével

összhangban kiszámított várható veszteségértékek összegével. Ha az e cikk (2) bekezdése b) pontjának i. alpontja szerinti összeg tekintetében a számítás eredménye negatív szám, az intézménynek az említett összeg értékét nullában kell megállapítania. Ha az e cikk (2) bekezdése b) pontjának ii. alpontja szerinti összeg tekintetében a számítás eredménye negatív szám, az intézménynek az említett összeg értékét nullában kell megállapítania;

- b) az intézményeknek az e cikk (3) bekezdésének a) pontja szerint kiszámított összeg helyett a következő összeget kell venniük: az adatszolgáltatás napján fennálló állapot szerint az IFRS 9-re vonatkozó melléklet 5.5.5. pontja szerint meghatározott tizenkét havi várható hitelezési veszteség és az IFRS 9-re vonatkozó melléklet 5.5.3. pontja szerint meghatározott, az élettartami várható hitelezési veszteség tekintetében elszámolt veszteség összege, ebbe nem számolva bele az azon pénzügyi eszközök élettartami várható hitelezési vesztesége tekintetében elszámolt veszteséget, amelyek az IFRS 9-re vonatkozó melléklet A. függelékének meghatározása szerint értékvesztettek, csökkentve az ugyanezen kitétségekhez tartozó, a 158. cikk (5), (6) és (10) bekezdése szerint kiszámított, vonatkozó várhatóvesztés-értékek összegével. Ha a számítás eredménye negatív szám, az intézménynek az e cikk (3) bekezdésének a) pontjában említett összeg értékét nullában kell megállapítania;
- c) az intézményeknek az e cikk (3) bekezdésének b) pontja szerint kiszámított összeg helyett a következő összeget kell venniük: a 2018. január 1-jén vagy az IFRS 9 alkalmazásának megkezdése napján fennálló állapot szerint az IFRS 9-re vonatkozó melléklet 5.5.5. pontja szerint meghatározott 12 havi várható hitelezési veszteség és az IFRS 9-re vonatkozó melléklet 5.5.3. pontja szerint meghatározott, az élettartami várható hitelezési veszteség tekintetében elszámolt veszteség összege, ebbe nem számolva bele az azon pénzügyi eszközök élettartami várható hitelezési vesztesége tekintetében elszámolt veszteséget, amelyek az IFRS 9-re vonatkozó melléklet A. függelékének meghatározása szerint értékvesztettek, csökkentve az ugyanezen kitétségekhez tartozó, a 158. cikk (5), (6) és (10) bekezdése szerint kiszámított, vonatkozó várhatóvesztés-értékek összegével. Ha a számítás eredménye negatív szám, az intézménynek az e cikk (3) bekezdése b) pontjában említett összeg értékét nullában kell megállapítania.

(6) Az intézményeknek az (1) bekezdés második albekezdésének a), illetve b) pontjában említett AB_{SA} és AB_{IRB} összeg kiszámításához a következő tényezőket kell alkalmazniuk:

- a) a 2018. január 1-jétől 2018. december 31-ig tartó időszak alatt 0,95;
- b) a 2019. január 1-jétől 2019. december 31-ig tartó időszak alatt 0,85;
- c) a 2020. január 1-jétől 2020. december 31-ig tartó időszak alatt 0,7;
- d) a 2021. január 1-jétől 2021. december 31-ig tartó időszak alatt 0,5;
- e) a 2022. január 1-jétől 2022. december 31-ig tartó időszak alatt 0,25.

Azoknak az intézményeknek, amelyek üzleti éve 2018. január 1. után – de 2019. január 1. előtt – kezdődik, az első albekezdés a)–e) pontjában szereplő időpontokat úgy kell módosítaniuk, hogy azok megfeleljenek az intézmény adott üzleti évének, a módosított időpontokat be kell jelenteniük az illetékes hatóságuknak és nyilvánosságra kell hozniuk.

Azoknak az intézményeknek, amelyek 2019. január 1-jén vagy azt követően kezdik meg az (1) bekezdésben említett számviteli standardok alkalmazását, az említett számviteli standardok alkalmazásának kezdő évéhez tartozó tényezővel kezdve kell alkalmazniuk az első albekezdés b)–e) pontja szerinti tényezőket.

(7) Amennyiben egy intézmény az elsődleges alapvető tőkéjébe e cikk (1) bekezdésével összhangban beszámít egy összeget, az intézménynek az e rendeletben és a 2013/36/EU irányelvben meghatározott valamennyi, az alábbi tételek valamelyikén alapuló követelményt újra kell számolnia oly módon, hogy nem veszi figyelembe azokat a hatásokat, amelyeket az elsődleges alapvető tőkébe beszámított, várható hitelezési veszteségre képzett céltartalékok az adott tételekre gyakorolnak:

- a) a halasztott adókövetelések azon összege, amely a 36. cikk (1) bekezdésének c) pontja szerint levonásra kerül az elsődleges alapvető tőkéből vagy amelynek kockázati súlyozása a 48. cikk (4) bekezdése szerint történt;

- b) a 111. cikk (1) bekezdése szerint meghatározott kitettségérték, amely bekezdés alapján azokra az egyedi hitelkockázati kiigazításokra, amelyekkel csökkenteni kell a kitettségértéket, az alábbi (sf) szorzót kell alkalmazni:

$$sf = 1 - (AB_{SA}/RA_{SA})$$

ahol:

AB_{SA} = az (1) bekezdés második albekezdésének a) pontja szerint számított összeg;

RA_{SA} = az egyedi hitelkockázati kiigazítások teljes összege;

- c) a 62. cikk d) pontja szerint számított járulékos tőkeelemek összege.

(8) Azon intézményeknek, amelyek az e cikkben meghatározott átmeneti intézkedések alkalmazása mellett döntöttek az e cikk (6) bekezdésében meghatározott időszakban a nyolcadik részben előírt információk nyilvánosságra hozatalán túl nyilvánosságra kell hozniuk a szavatolótőke, az elsődleges alapvető tőke és az alapvető tőke, az elsődleges alapvető tőkemegfelelési mutató, az alapvetőtőke-megfelelési mutató, a teljesítőke-megfelelési mutató és a tőkeáttételi mutató oly módon kiszámított értékét, mintha e cikk alkalmazása nem lenne kötelező számukra.

(9) Az intézményeknek el kell dönteniük, hogy alkalmazzák-e az e cikkben meghatározott intézkedéseket az átmeneti időszakban, és a döntésükről 2018. február 1-ig tájékoztatniuk kell az illetékes hatóságot. Amennyiben erre előzetes engedélyt kaptak az illetékes hatóságtól, az átmeneti időszak során az intézmények egy alkalommal megváltoztathatják eredeti döntésüket. Az intézményeknek nyilvánosságra kell hozniuk az ezen albekezdéssel összhangban hozott döntéseiket.

Az az intézmény, amely úgy döntött, hogy alkalmazza az e cikkben meghatározott átmeneti intézkedéseket, dönthet úgy, hogy nem alkalmazza a (4) bekezdést, amely esetben döntéséről 2018. február 1-ig tájékoztatnia kell az illetékes hatóságot. Ebben az esetben az intézménynek az (1) bekezdésben említett A_4 összeg értékét nullában kell megállapítania. Amennyiben erre előzetes engedélyt kapott az illetékes hatóságtól, az átmeneti időszak alatt az intézmény egy alkalommal megváltoztathatja eredeti döntését. Az intézményeknek nyilvánosságra kell hozniuk az ezen albekezdéssel összhangban hozott döntéseiket.

(10) Az EBH az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban 2018. június 30-ig iránymutatásokat bocsát ki az e cikkben meghatározott nyilvánosságra hozatali követelményekre vonatkozóan.”.

2. A 493. cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(4) A 395. cikk (1) bekezdésétől eltérve az illetékes hatóságok az alábbi határértékekig engedélyezhetik az intézmények számára, hogy az e cikk (5) bekezdésében felsorolt bármely olyan kitettséget vállaljanak, amely megfelel az e cikk (6) bekezdésében meghatározott feltételeknek:

- a) 2018. december 31-ig az intézmény alapvető tőkéjének 100 %-a;
- b) 2019. december 31-ig az intézmény alapvető tőkéjének 75 %-a;
- c) 2020. december 31-ig az intézmény alapvető tőkéjének 50 %-a.

Az első albekezdés a), b) és c) pontjában meghatározott határértékeket a 399–403. cikk szerinti hitelkockázati mérséklés hatását figyelembe véve meghatározott kitettségértékekre kell alkalmazni.

(5) A (4) bekezdésben meghatározott átmeneti intézkedéseket a következő kitettségekre kell alkalmazni:

- a) tagállami központi kormányzatokkal, központi bankokkal vagy közszektorbeli intézményekkel szembeni követeléseket megtesztető eszköztételek;

- b) olyan követeléseket megtestesítő eszköztételek, amelyeket tagállami központi kormányzatok, központi bankok vagy közszektorbeli intézmények kifejezett garanciái garantálnak;
- c) más, tagállami központi kormányzatokkal, központi bankokkal vagy közszektorbeli intézményekkel szembeni kitettségek, vagy olyan kitettségek, amelyeket ezek az intézmények garantálnak;
- d) olyan eszköztételek, amelyek tagállami regionális kormányzattal vagy helyi hatósággal szembeni követelést testesítenek meg, és amelyeket a 115. cikk (2) bekezdésével összhangban központi kormányzattal szembeni kitettséggént kezelnek;
- e) tagállami regionális kormányzattal vagy helyi hatósággal szembeni, vagy ezek által garantált egyéb olyan kitettségek, amelyeket a 115. cikk (2) bekezdésével összhangban központi kormányzattal szembeni kitettséggént kezelnek.

Az első albekezdés a), b) és c) pontja alkalmazásában az e cikk (4) bekezdésében meghatározott átmeneti intézkedések csak azokra a közszektorbeli intézményekkel szembeni, illetve általuk garantált eszköztételekre és egyéb kitettségekre alkalmazandók, amelyeket a 116. cikk (4) bekezdésével összhangban központi kormányzattal, regionális kormányzattal, illetve helyi hatósággal szembeni kitettséggént kezelnek. Amennyiben közszektorbeli intézményekkel szembeni, illetve általuk garantált eszköztételeket és egyéb kitettségeket a 116. cikk (4) bekezdésével összhangban regionális kormányzattal, illetve helyi hatósággal szembeni kitettséggént kezelnek, az e cikk (4) bekezdésében meghatározott átmeneti intézkedések csak akkor alkalmazandók, ha az adott regionális kormányzattal, illetve helyi hatósággal szembeni kitettségeket a 115. cikk (2) bekezdésével összhangban központi kormányzattal szembeni kitettséggént kezelik.

(6) Az e cikk (4) bekezdésében meghatározott átmeneti intézkedések csak akkor alkalmazandók, ha az e cikk (5) bekezdésében említett kitettség megfelel az alábbi követelmények mindegyikének:

- a) a kitettséghez a 495. cikk (2) bekezdésének 2017. december 31-én hatályos változata szerint 0 %-os kockázati súlyt rendelnének;
- b) a kitettség 2017. december 12-én vagy azt követően merült fel.

(7) Mentésülnek a 395. cikk (1) bekezdésének alkalmazása alól az e cikk (5) bekezdésében említett azon kitettségek, amelyek 2017. december 12. előtt merültek fel, és amelyekhez a 495. cikk (2) bekezdése szerint 2017. december 31-én 0 %-os kockázati súly volt rendelve.”.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2018. január 1-től kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2017. december 12-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

A. TAJANI

a Tanács részéről

az elnök

M. MAASIKAS